

når jeg har siddet sammen med Venstre i forskellige energiforhandlinger, har jeg ikke oplevet sådanne former for nænsomhed over for DONG's kasse, men jeg kan forstå, at de opstår lige pludselig nu.

Fru Eva Møller spørger, om forslaget er rent fiskalt: Ja! Det er en tilståelsessag, det er en ren fiskal flytning, som vi kan sige generer mindst muligt overhovedet. Vi skal få en finanslov til at gå op, samtidig med at det også har ligget i kortene og hele tiden har været hensigten, at i takt med, at naturgasprojektet kunne klare sig selv, skulle vi afvikle det tilskud. Det troede jeg også vi var meget enige med De Konservative om, og derfor er jeg undrende over for de stærke følelser. Der er ikke tale om at tage pengene ud af et statsligt selskab, men at give et mindre tilskud, end vi har gjort hidtil, fordi der ikke længere er behov for et så stort tilskud.

Hr. Aage Frandsen var inde på, hvad der sker med energipriserne. Det er rigtigt, at i den lille bitte del, hvor man i centrale kraftvarmeværker fyrer med naturgas, og hvor referenceprisen er prisen på kul og ikke på olie, kan forslaget få en ganske beskedne afsmitning på nogle få kroner om måneden. Som det fremgår af lovforslaget, er vores vurdering, at det bliver ca. 30 kr. om året, og det er ikke noget, der flytter særlig meget. Derudover kan man sige, at det er i forhold til de værker, som ikke får stigninger på grund af de stigende oliepriser, og derfor mener jeg heller ikke i den sammenhæng, at det er noget, der bør problematiseres.

Fru Aase D. Madsen var meget bekymret for, hvordan vi ville sikre statens sunde økonomi. Efter at have hørt den megen ros, som også Dansk Folkeparti gav regeringen, da vi havde eurodiskussionen og diskuterede, om vi havde en sund økonomi, kan jeg forstå, at man fortsætter linjen med ikke at ville bidrage til, at den fortsat kan være det, og det tager jeg til efterretning.

Hr. Ebbe Kalnæs' indlæg blev jeg lidt forvirret over. Hvis jeg har forstået det rigtigt, var hr. Ebbe Kalnæs' bemærkninger vel egentlig bemærkninger, der knytter sig til det forløb, vi har haft, hvor omlægningen af afgiften på kraftvarme ikke er lykkedes – ikke på grund af regeringen og heller ikke på grund af hr. Ebbe Kalnæs, men på grund af en række andre ting.

Regeringen har haft sagen ude til høring og forsøgte at indhente Folketingets flertals tilslutning til, at vi kunne løse problemerne – både når vi snakker om industriel kraftvarme og når

vi snakker om omlægning – på en sådan måde, at vi fik en ensartet afgiftsbehandling, uafhængigt af om det er et decentralt eller et centralt kraftvarmeværk. Lad mig, for at der ikke skal være nogen usikkerhed, sige, at det er et forslag, regeringen stadig mener er det rigtige, og derfor vil jeg også gerne sige her fra talerstolen, at i det øjeblik, jeg konstaterer, at jeg har mulighed for at samle et flertal – og vi har hidtil været enige om, det bør være et flertal, der som minimum består af alle reformpartierne – vil der også kunne fremsættes et lovforslag med meget kort varsel. Det tilbud og det tilsagn vil jeg gerne give.

I den udstrækning, det var dét, der lå i bemærkningerne fra hr. Ebbe Kalnæs, vil jeg gerne understrege, at det er ikke regeringen, der er proppen i hullet. Det er spørgsmålet om at få andre partier til at bidrage til rigtige, nødvendige og efter min og regeringens opfattelse kloge omlægninger, som vil løse en lang række problemer og i øvrigt også skabe en større retfærdighed, så de, der har den dyreste varme, ikke også får de højeste afgifter, men at det bliver uafhængigt af, om man får varme fra et centralt eller et decentralt kraftvarmeværk, altså at afgiften bliver samme. Jeg kan ikke se, at der er nogen saglige argumenter nogen steder for at opretholde forskelligheder af den karakter, som vi har i øjeblikket.

Regeringen er altså parat til at komme med forslag, så snart den har mulighed for at føre dem igennem i Folketinget, og så er jeg så i øvrigt enig i og også glad for meldingen om, at hr. Ebbe Kalnæs og CD er parat til at se tingene i de sammenhænge, som de politiske diskussioner her i efteråret frem mod gennemførelsen af finansloven nu engang indgår i. På samme måde noterer jeg med glæde, at det også var meldingen fra hr. Flemming Kofod-Svendsen.

Med hensyn til både SF og Enhedslistens ordførere noterede jeg med glæde, at der var tilslutning til forslaget, selvfølgelig med den lille krølle, at det er under forudsætning af, at vi i øvrigt får ting, vi står sammen om, til at hænge sammen. Jeg har tillid til, at det vil lykkes i de kommende dage og uger, og derfor skal jeg på regeringens vegne takke for tilslutning fra et flertal til at være med til at bære dette forslag igennem. Jeg vil bestræbe mig her som andre steder på, at det bliver et så bredt flertal som overhovedet muligt.

Anden næstformand (Henning Grove):
Hr. Ebbe Kalnæs i anden omgang.